

καὶ τὰ κατώτερα ζῶα τί εἶναι ἀγαθὸν δι' αὐτά. Ἄνευ τοῦ ἁλατος τὰ πλείστα ἐξ ὧσαν τρώγομεν θά ἦσαν ἄνοστα. Πολλὰ ζῶα δεικνύουσι τὴν διάθεσιν αὐτῶν δι' ἅλας ἀποποιούμενα νὰ λάβωσι τροφήν μὴ περιέχουσαν αὐτό. Οἱ ἵπποι λήγουσι μετὰ προφανοῦς ὀρέξεως τεμάχιον ἁλατος τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς τι μέρος τῆς φάτνης αὐτῶν. Τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἶγες δεικνύουσιν ὁμοίαν ἀγάπην διὰ τὴν οὐσίαν ταύτην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡ κατανάλωσις τοῦ ἁλατος παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ εἶναι κατὰ μέσον ὅρον δώδεκα ἕως εἴκοσι λίτραι δι' ἕκαστον ἄτομον· οἱ Ἀγγλοι φαίνονται οἱ μεγαλύτεροι καταναλωταί· εἰσὶν ὁμῶς κατώτεροι ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν ταύτην τῶν λαῶν τῆς Ἰνδικῆς, Σινικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀδυσινίας, ἐν ἧ βόλος ἁλατος φέρεται καὶ προτείνεται εἰς φίλον ἢ γνῶριμον ὡς ἡ ταμβακοθήκη παρὰ τῶν γερόντων. Ἡ γενικὴ ἀγάπη διὰ τὸ ἅλας παρεκίνησε διαφόρους κυβερνήσεις νὰ ἐπιβάλλωσι φόρον ἐπ' αὐτοῦ. Ἐν Ἀγγλίᾳ περιελήφθη ἐν τῷ ἀναριθμητῷ καταλόγῳ τῶν εἰδῶν τῆς εὐκαρείας τὰ ὁποῖα ἐφορολογήθησαν ὅπως βοηθήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν βαρεῶν δαπανῶν τοῦ μεγάλου μετὰ τῆς Γαλλίας πολέμου. Ὁ λαὸς ἐχάρη διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου ὅσον καὶ διὰ τὴν λήξιν τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου μετὰ τῆς Γαλλίας. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ ἓνα τῶν κυριωτέρων κεφαλαίων τῆς ἐκ τῆς Ἰνδικῆς προσόδου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ διὰ τὸ ἅλας ὀρεξίς δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς κατάχρησιν, ὀλίγοι θὰ προήρχοντο εἰς ὑπερβολικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, ὡς πολλοὶ παῖδες πράττουσιν εἰς εἶδη ἐν τῇ συνθέσει τῶν ὁποίων εἰσάγεται κατὰ πολὺ τὸ ἅλας. Εἶδη τινὰ τροφῆς καθίστανται ἄνοστα ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ποσοῦ τοῦ ἁλατος ἐν αὐτοῖς· τὸ κακὸν τοῦτο δύναται νὰ μετριάσῃ ἐν πολλοῖς διὰ τῆς ἐν τῷ ὕδατι μοσχεύσεως. Ἀλατισμένος βούτυρος δύναται οὕτω νὰ λάβῃ τὴν γεῦσιν τοῦ νωποῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νωπὸς γίνεται νόστιμος διὰ μικρᾶς ποσότητος ἁλατος.

Τὸ ἅλας εἶναι λίαν διαδεδόμενον ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτὸ ὀρεξίς· ἡ κυριωτέρα πηγὴ τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, ἡ σῆψις ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτῆς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἁλατος. Κατὰ μέσον ὅρον τὸ θαλάσσιον ὕδωρ περιέχει ὑπὲρ τὸ ἐν πεντηκοστῷ τοῦ βάρους αὐτοῦ εἰς ἅλας. Τὰ θερμὰ τοῦ ἰσημερινοῦ ὕδατα εἰσὶ πλέον ἀλατισμένα τῶν τῆς Πολικῆς χώρας, ἕνεκα τῆς μεγαλύτερας ἐξατμίσεως ἥτις γίνεται ἐν τῷ ἰσημερινῷ. Ἡ διαφορὰ ἐπίσης αὐξάνει διὰ τῆς προσλήψεως γλυκέως ὕδατος ἐν τοῖς Πόλοις ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς χιόνος καὶ τοῦ πάγου. Ἐὰν τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐξητμίζοντο καθολοκληρίαν ἢ ἐξηραίνοντο, θὰ κατέλιπον στρώμα ἁλατος ὅπερ θὰ ἐκάλυπτε τὴν κοίτην τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς ὕψος πολλῶν ἑκατοντάδων ποδῶν. Ἐὰν ὁ αὐτὸς ὄγκος στερεοῦ ἁλατος ἐτίθετο ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἐσχηματίζετο στρώμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐκάλυπτε τὰς Ἠπείρους καὶ τὰς νήσους τῆς γῆς εἰς ὕψος 2000 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐνεστώσης αὐτῶν ἐπιφανείας. Ἐν πολλοῖς τόποις τὸ ἅλας ἀπετέθη ἐκ τῆς γεωλογικῆς

ἐνεργείας τῆς ξηράνσεως ἀρχαίων θαλασσῶν. Αἱ καταβῆκαι αὐταὶ συνίστανται εἰς ὀρυχεῖα, βράχους, κοίτας καὶ πηγὰς. Τὸ μέγιστον γινώστων ὀρυχείον ἁλατος ἐκτείνεται ἐπὶ διαμερίσματος τινος τῆς Γαλλικῆς ὑπὲρ τὰ τετρακόσια μίλια, ἔχον πάχος ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πόδας. Ἐν Ἀγγλίᾳ προμηθεύονται τὸ ἅλας ἐκ τῶν βορειοδυτικῶν διαμερισμάτων τοῦ Δρόντβιτς καὶ Νάτβιτς, τῶν ὁποίων αἱ πηγαὶ τοῦ ἁλατος παρέχουσι τὸ πλείστον τοῦ κάλλιτέρου ἁλατος τῆς τραπέζης. Τὸ μᾶλλον χονδρὸν ἅλας ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἐντὸς ἀλικῶν αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἀπολαμβάνοντος ἱκανὴν ἐξ αὐτῶν πρόσδοτον.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Ο ΒΙΟΣ

Ἐπιφανὴς Ἀγγλος ἱατρός ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἐν τῷ περιοδικῷ «Οἰκογενειακῇ Ἀποθήκῃ» τὰ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος πῶς δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρότερον ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος.

«Χιλιάδες ἀνθρώπων, γράφει ὁ Ἀγγλος Ἀσκληπιάδης, καταστρέφουσι κατ' ἔτος τὸν ἑαυτῶν ὀργανισμόν, ποιοῦντες ὑπερβολικὴν χνῆσιν φαρμάκων. Εἶναι βέβαιοι, καίτοι ἡ ὁμολογία θὰ φανῇ παράδοξος προερχομένη παρ' ἱατροῦ, ὅτι λίαν ἐπικίνδυνον εἶναι νὰ καταφεύγῃ τις εἰς τὰ φαρμακεία ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ἀδιαθεσίᾳ. Τῶν τοιοτικῶν φαρμάκων δέον νὰ μὴ γίνηται χρῆσις, ἄνευ τῆς συμβουλῆς ἱατροῦ. Τοιοτικὸν φάρμακον εἶναι ὀξύτερον διστόμου μαχαίρας, οὗτινος πρέπει νὰ ποιῶμεθα χρῆσιν λίαν περισκευμένως. Ὑπάρχουσι μεταλλικὰ ὕδατα τονίζοντα μὲν τὸν ὀργανισμόν, ἀλλὰ δυνάμενα νὰ παραγάγωσιν ὀλεθριώτατα ἀποτελέσματα. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ πίνωμεν μεγάλην αὐτῶν ποσότητα. Ἡ κανονικὴ ἀνάπαυσις εἶναι ἀναγκασιότατη. Καθ' ἐβδόμην ἡμέραν ἀνάγκη νὰ ἀναπαύωμεν τὸ τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα.

Αἱ ἀθῶαι τέρψεις καὶ διασκεδάσεις συντελοῦσιν οὐχὶ μικρὸν εἰς τὴν μακροβιότητα. Διαρκὴς ἐργασία, ἄνευ διασκεδάσεως, ἀποστέλλει εἰς πρόωρον τάφον. Ἡ διασκεδάσις εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα ὅ,τι ὁ ἥλιος εἰς τὸ σῶμα.

Ἐπιτραπήτω μοι δὲ νὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς θρησκείας ἐπὶ τῆς γαλήνης τοῦ πνεύματος. Οἱ ἀληθῶς πιστοὶ εἰσὶν οἱ ἥττον κινδυνεύοντες ἀσθελεῖν, αἱ περὶ ἀναρρώσεως ἐλπίδες αὐτῶν εἰσὶ μεζόνες, καθὼς καὶ αἱ περὶ μακροβιότητος αὐτῶν, τοῦτο δὲ διότι ἡ πίστις παρέχει τὴν δύναμιν τῷ πιστεύοντι νὰ ὑφίσταται ἡσύχως, ταπεινῶς καὶ μετ' ἐλπίδων ὅ,τι ἂν συμβαίῃ αὐτῷ.

Ο ΟΡΦΕΥΣ

Ὁ Ὀρφεὺς ἦν ὀρθὴ τὴν πατρίδα, τοσοῦτω δὲ ἐμπεῖρος περὶ τὴν μουσικὴν, ὥστε κατὰ τὴν μυθολογίαν καὶ ζῶα καὶ λίθοι ἠσθάνοντο τῶν ἀσμάτων αὐτοῦ. Ἀ-

δων ἐκίνει τοὺς πάντας εἰς ἐνθουσιασμόν, καὶ πρῶτος διὰ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ εἰσῆγαγε καὶ νόμους καὶ θρησκευτικὰ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, οἵτινες ἐγκαταλείψαντες σχεδὸν τὰς ἑαυτῶν συζύγους διέτριβον παρ' αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀκροώμενοι τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ μελῶν. Δι' ὅπερ ἀγανακτήσασαι ἐκείναι (ἐπάγεται ἡ μυθολογία) διεσπάραξαν τὸν Ὀρφέα καὶ ἀποκεφαλίσασαι ἔρριψαν καὶ τὴν Λύραν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Ἑβρόν. Δὲν ἀπώλυντο ὅμως ἀλλὰ διαπλέουσai τὸ Αἰγαῖον προσήραξαν τελευταῖον εἰς τὴν νῆσον Χρῦσθον, ὅπου οἱ κάτοικοι τὴν μὲν κεφαλὴν εἰσέτι ψιθυρίζουσιν μέλη, παραλαβόντες καὶ ἐντίμως ἐνταφιάσαντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Δεπτύμνου, ἥξιώθησαν, ὡς τιμῆσαντες τὸν πατέρα τῆς μουσικῆς εὐφωνίας σπανίας καὶ ὑπεροχῆς κατὰ τὰ μουσικὰ μέλη τὴν δὲ λύραν τοῦ Ὀρφέως ὁ Λέσβιος Τέρπανδρος λαβὼν κατέστη περὶ τὴν μουσικὴν ἀριστος, ὡς δι' αὐτῆς μουσουργῶν τὰ μέλη αὐτοῦ.

ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἡ τοκογλυφία ἐν Ἀθήναις ἦν τὸ πάλαι πολὺ ἀνωτέρα ἢ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ναυτοδανειῶν. Πολλοὶ τῶν δανειστῶν ἐλάβανον 4 1)2 ὀβολὸν τὴν ἡμέραν δι' ἐκάστην δραχμὴν, ἥτοι τὸ 4)3. Οὗτοι δὲ ἐλέγοντο ἡμεροδανεισταί, μισοῦμενοι ὡς χρηματοκάπηλοι. Συγγραφή δὲ ἡ συνθήκη ἐκαλεῖτο τὸ διδόμενον τῷ τραπεζίτῃ γραμματίον (ἢ παρ' ἡμῖν ὁμολογία), ὅπερ παρακατετίθετο εἰς τρίτον ἀξιόπιστον πρόσωπον (συνήθως τραπεζίτην), ὡς καὶ ὁ Λυκοῦργος λέγει ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους λόγῳ· «Χρήματα δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι Τιμοχάρης, συνθήκας ποιητάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεί, μίαν μὲν τὸν ἐφερε τῷ Ἀμύντῃ». Ἀπητοῦντο δὲ καὶ ὑποθήκαι (ἀκίνητα κτήματα), ἢ ἐνέχυρα (κίνητά).

Ἐλάβανον δὲ οἱ δανειζόντες ὑπέρρογκον τόκον, τὸν λεγόμενον ἐπίτριτον· ἥτοι 33 0)0. Οἱ δὲ ἐλάχιστοι τόκοι ἐν Ἀθήναις ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπόγδοι, ἥτοι 42 0)0, ὡς λέγεται συνήθως παρ' ἡμῖν. Τί δὲ συνέβαινε συνήθως τοῖς ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανειζομένοις βεβαίῳ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ Ἀ' ὀλυμπιακῷ λόγῳ· «ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις, μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον, ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν»· τῆς φιλοχρηματίας δὲ τῶν Ἀθηναίων μνημονεύει καὶ ὁ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, ὡς ἰδιάζοντος τῆς Ἀττικῆς χαρχακτῆρος.

Ἡ λέξις *Παράσιτος*.—Ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶχεν ἀνέκαθεν τὴν κακὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν κατόπιν προσέλαβε καὶ μέχρι τοῦ νῦν διετήρησεν· ἀπ' ἐναντίας ἦτο σεμνὴ καὶ ἱερὰ, διότι παράσιτοι ἐκαλοῦντο «οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι», ἦσαν δηλαδὴ εἶδος ἱεροδούλων, οἵτινες ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος εἰς δεῖπνον μετὰ τὴν θυσίαν ἢ καὶ εἰς τὸ πρυταν-

νεῖον· ὅτι δὲ ἀπῆλθον μεγίστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως φαίνεται ἐκ τοῦ Κλεάρχου γράφοντος· «Ἐν τοῖς πολλοῖς νόμοις αἱ πλείους τῶν πόλεων ἔτι καὶ σήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς καταλέγουσι παρασίτους»· ἀλλ' ὅσον ᾤξανε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τοσούτον ἡλαττοῦτο τὸ ἔργον τῶν καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ πτώσις αὐτῶν βαθμῶδ' ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τιμητικῆς θέσεως εἰς τὴν ποταπὴν καὶ περιφρονητικὴν, εἰς ἣν καὶ μέχρι τῆς σήμερον νοοῦνται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἀλέξανδρος Γ'. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας προτιμᾷ τὰ ἐθνικὰ ἐδέσματα καὶ τὴν πάτριον μαγειρικὴν πάντων τῶν ἄλλων φαγητῶν. Πάντος θυματός προηγείται ἡ ζο υ κ ο ὕ σ κ α ἥτοι χαδιάρι, ῥέγκαι, σαρδέλαι, τυρὸς καὶ βούτυρος. ἐπὶ χρυσῶν πινακίων. τεθειμένων ἐπὶ μικρῶν τραπεζῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἐστιατορίου ὅπως ἡ Δέα αὐτὸν δῶν τὴν ὄρεσιν τῶν συνδαιτυμόνων.

* * * Ἡ ἐκκεντρότης τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας δὲν ἐλαττοῦται μεθ' ὅλην τὴν προοδεύουσαν ἡλικίαν. Ἐχει μέγαρον ἐν Λένδερχφ, κεκρυμμένον ὀπισθεν τῆς κοιλάδος τοῦ Ὁβεραμεργάου. Πλὴν τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς, ἥτις εἶναι ἀπομίμησις τῆς ἐν Βεροσλίαις ἐπαύλεως, πλήρους μαρμάρου περιχρυσού, κεκοσμημένης διὰ πολυτίμων ταπήτων, ἀδαμάντων, καὶ μιᾶς θυμασίας χρυσῷ κεντημένης κλίνης ἥτις ἀξίζει 75,000 λίρας, ὁ κῆπος εἶναι ὡς μαγικὴ σκηνή, μὲ τροπικὰ φυτὰ καὶ μὲ ἕνα λαμπρὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης.

* * * Νεαροὶ ἀφρικανὸς γορίλλας ἐκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν ἐκ τινος λιμένος τῆς μεσημβρινοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ πλοίου ἦτο λίαν ἄγριος, καὶ ἐπροσπάθει νὰ δαγκάσῃ πάντα προστυγχάνοντα, ἀλλὰ νῦν ἐξημερώθη· ἔχει ὕψος 4 ποδῶν.

* * * Ὁ Δρ. Τάννερ ὁ ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον νηστεύσας δὲν ἀπέθανεν ὡς διεδόθη, τοῦλάχιστον τοῦτο βεβαίως αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες, οὔτε κἂν ἐξῆλθε τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀλλ' ἐτοιμάζεται διὰ νηστείαν ἐνενήκοντα ἡμερῶν.

* * * Ἀγὼν καφεπονίας τέρπει κατ' αὐτὰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη γυνὴ ἥτις δύναται νὰ πῇ τὴν μεγαλήτερον ἀριθμὸν κυσθίσκων καφῆ, καὶ δύναται νὰ ροφήσῃ αὐτὴν θερμότερον, λαμβάνει νέαν ἐσθῆτα.

* * * Δύο ἐνδιαφέρουσαι συλλογαὶ ἐπιστολῶν ἐπιμελῶς φυλάττονται ἐν Παρισίοις ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ, αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν. Ἡ μία εἶναι ἡ μυστικὴ ἀλληλογραφία τοῦ Ναπολέοντος Γ' μετὰ τῆς κυρίας Κορνου, ἥτις δημοσιευθήσεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ρενάν τὸ 1885· ἡ ἑτέρα εἶναι ἡ τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσὲ καὶ τῆς Γεωργίου Σάνδ ἐσφραγισμένη ἐντὸς σιδηροῦ κιβωτίου δημοσιευθσομένη δὲ μόνον τὸ ἔτος 1910.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'

Εἶμαι μέλος ἐκ τῶν ζώων,
ἐν μου γράμμ' ἂν ἀφαιρέσης
γίνομ' ἄλλο μέλος πάλιν
ἂν δὲ κ' ἄλλο αὖθις ζῶον,
καὶ ἂν τ' ἄλλο διακόσια.

II. Βέσσης.

Ἡ ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγκεκριμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναῖδος ἀντὶ φρ. 8.